

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Olgy Stránské a JUDr. Věry Šimůnkové ve věci **navrhovatele: JUDr. M. V.**, nar. , bytem N., M. p. B., proti **odpůrcům: 1) Městský úřad v Mníšku pod Brdy**, se sídlem Dobříšská 56, 252 10 Mníšek pod Brdy, **2) Ing. P. D., Ph.D.**, N. F. X. S., M. p. B., o návrhu na neplatnost volby kandidáta do obecního zastupitelstva města Mníšek pod Brdy ve volbách konaných ve dnech 10. a 11. října 2014,

t a k t o :

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 20. 10. 2014 byl Krajskému soudu v Praze doručen návrh (volební stížnost) podle ustanovení § 90 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a § 60 odst. 1 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“). Navrhovatel se tímto návrhem domáhá vydání rozhodnutí, kterým by soud vyslovil neplatnost volby kandidáta Ing. P. D., Ph.D. [dále též „kandidát“, nebo odpůrce 2)], ve volbách do zastupitelstva města Mníšek pod Brdy konaných ve dnech 10. a 11. října 2014.

Navrhovatel v rámci obsáhlého návrhu předně uvedl, že je osobou zapsanou do seznamu ve volebním obvodu Mníšek pod Brdy jako kandidát za politickou stranu Volba pro město a byl v daných volbách zvolen členem zastupitelstva. Kandidát byl zvolen členem zastupitelstva za politické hnutí Starostové a nezávislí (STAN). Jak navrhovatel dále uvádí, je k podání návrhu legitimován z důvodu porušení § 30 odst. 1 a 3 volebního zákona, a to na základě naplnění základních předpokladů judikovaných Ústavním soudem a Nejvyšším správním soudem v souvislosti s porušením čl. 5 Ústavy a čl. 22 Listiny základních práv a svobod. S odkazem na judikaturu Ústavního soudu konstatuje, že využití sdělovacích prostředků musí být pro účely volební agitace měřeno pravidly rovnosti šancí a vydavatel (provozovatel) takových sdělovacích prostředků musí zvážit, zda je schopen respektování takového principu zajistit. Podle navrhovatele kandidát v pozici starosty musí dodržovat určitá pravidla a nemůže své pozice využít pro svoji volební kampaň. Kandidát vedl kampaň v rozporu s požadavky vedení poctivé a čestné volební kampaně a vedle toho došlo též k poškození jiné soutěžící strany neumožněním placené inzerce. Použití prostředků, které starostovi svědčí v důsledku jeho funkce, je ve volební kampani nepřijatelné.

Navrhovatel namítá, že politická strana Volba pro město zadala inzerci placeného plakátu do Zpravodaje městečka pod Skalkou (dále též „Zpravodaj“) č. 229. Po zamítnutí této inzerce o ni (opět neúspěšně) požádal též navrhovatel jako lídr kandidátky uvedené strany. Tato inzerce byla zamítnuta s odvoláním na „Pravidla pro bezplatnou inzerci“ pro všechny volební strany ve Zpravodaji č. 230, které schválila rada města. Tato pravidla se však týkala Zpravodaje č. 230 a nikoliv č. 229, v němž navrhovatel chtěl svůj inzerát uveřejnit. Odvolání

se na uvedené usnesení rady považuje navrhovatel za účelové a diskriminační. Osoba, se kterou v této souvislosti navrhovatel komunikoval, je zaměstnancem úřadu (kulturního střediska) a jak sama uvedla, odpověď navrhovateli psala až po konzultaci s nadřízenými. Kandidát, jehož volbu napadá, je členem redakční rady Zpravodaje. Kulturní středisko vydávající zpravodaj je organizační složkou města a tedy nadřízeným, který vykonává zaměstnanecká práva, je starosta obce (kandidát). Přílohou Zpravodaje č. 229 (v němž byla zamítnuta inzerce Volby pro město) byl dvoulist propagující vedení města a zejména osobu starosty „Zpravodaj – Radniční list městečka pod skalkou“ (dále též „Radniční list“). Tato příloha bez tiráže a dalších náležitostí periodika byla pouze fyzicky do Zpravodaje vložena a jedinou osobou, která zde oslovuje občany a je zde podepsána, je starosta (kandidát). Faktem, který zesiluje skutečnost, že se nejedná o propagaci města, je i to, že Radniční list není součástí zpravodaje uveřejněného na webových stránkách města, ale byl adresován pouze obyvatelům (voličům) v listinné podobě. Mníšek pod Brdy má registrovaných 4.053 voličů a náklad Zpravodaje a uvedeného Radničního listu byl 3.200 kusů. V menším městě jako Mníšek pod Brdy je přitom tiskovina vydávaná obcí jediným médiem oslovujícím všechny občany a voliče a má absolutní exkluzivitu v možnosti informovat o dění ve městě, což nelze nahradit ani prostřednictvím internetu nebo osobní volební kampaní. Navrhovatel dále cituje vyjádření kandidáta zaslané předsedkyni středočeské organizace hnutí STAN a dodává k tomu, že tímto vyjádřením kandidát sám potvrzuje, že Radniční list se nevydává náhodně, ale pouze při určitých příležitostech či zhodnocení určitého období. Byť podle navrhovatele podání důležitých informací či shrnutí uplynulého období je legitimní, v tomto případě je jediným důvodem vydání Radničního listu ovlivnění voleb. Ke shrnutí úspěchů města mohlo dojít až po volbách, navíc je zřejmá tendenčnost předvolebního Radničního listu, neboť jsou zde uvedeny pouze „úspěchy“. Podle navrhovatele je zřejmé, že kampaň starosty v Radničním listě ovlivnila voliče do té míry, že neztotožnili ostatní členy rady s úspěchem města, kdy tři radní ve volbách neuspěli (nestali se členy zastupitelstva) a místostarosta uspěl až jako poslední (pátý) zvolení zastupitel na kandidátce hnutí STAN. Navrhovatel upozornil též na velký rozdíl mezi počtem obdržených hlasů kandidáta, jehož volbu zpochybňuje, a kandidátů dalších, což připisuje právě osobní kampani uvedeného kandidáta a zneužitím veřejných prostředků. Nebýt osobní propagace, tento kandidát by nezískal dostatečnou podporu ani v rámci kandidátů hnutí STAN, a pokud by nebylo protiprávní kampaně, pak by hnutí STAN ani nezískalo 5 mandátů. Způsobem vedení volební kampaně a vlivem na výsledek voleb se zabývá ve svém rozhodnutí č. 140/2005 Sb. Ústavní soud („kauza senátora Nádvorníka“), což navrhovatel doplnil rozsáhlou citací z tohoto rozhodnutí. Navrhovatel dodává, že protiprávní jednání kandidáta pokračovalo i v dalším průběhu volebního období. Ve Zpravodaji č. 230 vedle neplacené inzerce politických stran pokračuje na str. 3-5 „informování“ občanů o tom „jak je radnice úžasná a co všechno starosta pro město udělal“. V uvedeném čísle Zpravodaje se pak vyskytuje i další obvyklý způsob porušování morálních i právních norem, kdy je na str. 25 uveřejněn článek navrhovatele „Sběrný dvůr – důvod k radosti?“, na který vzápětí navazuje článek, kterým na to přímo reaguje místostarosta města. Článek navrhovatele nebyl dotazem na město, nýbrž jenom glosou. Jedná se o informaci veřejně nedostupnou (až do vydání zpravodaje), a došlo tak ke zneužití postavení veřejného činitele, přičemž samotným obsahem odpovědi rovněž místostarosta ovlivnil názor občanů a znevážil navrhovatele (opozičního zastupitele), který již neměl možnost reagovat.

Navrhovatel dále namítá, že strana Volba pro město oznámila konání kontaktní kampaně dne 25. 9. 2014 na několika místech, která v žádosti přesně označila. Tuto informaci opět zneužil kandidát (starosta) a hnutí STAN tak, že na některých těchto místech umístili „stojky“ se svojí propagací a v tu samou dobu zorganizovali svoje akce a kontaktní kampaně. Propagace starosty se též nacházela v blízkosti volební místnosti na Skaleckém náměstí (volební místnost v domově seniorů). Vzhledem k tomu, že pojem „blízkosti“ není stanoven,

nechává navrhovatel na zvážení soudu, zda toto jednání vyhodnotí jako porušení § 30 odst. 3 volebního zákona, v každém případě to podle navrhovatele svědčí o etice a způsobu vedení kampaně ze strany kandidáta. Navrhovatel upozornil též na to, že dne 9. 10. 2014 se v ranních hodinách objevil ve formě nedovoleného výlepu na hlavní autobusové zastávce a na náměstí F. X. Svobody anonym hanící téměř všechny aktéry voleb (vyjma kandidáta). Dne 6. 10. 2014 si pak navrhovatel u Městského kulturního střediska objednal výlep 10 plakátů na deseti místech, výlep měl být proveden ve středu 8. 10. 2014, nicméně nejméně v jednom případě nebyl na exponovaném místě Nádražní ulice proveden. Navrhovatel proto uzavřel, že na základě výše uvedeného má za prokázané, že jednáním kandidáta došlo k porušení zákona, přičemž intenzita ovlivnění volební kampaně byla v maximálním rozsahu, jaký lze v obci velikosti Mníšku pod Brdy vyvinout a mezi zvolením kandidáta a protiprávním jednáním je doložena příčinná souvislost. Shrnu, že kandidát svým jednáním porušil § 30 odst. 1 a 3 volebního zákona. Pro obsah radničních periodik se uplatní interpretační pravidlo čl. 22 Listiny základních práv a svobod a připomněl mimo jiné též § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), které je sice obecným ustanovením, ale podle navrhovatele z něj plyne povinnost tlumočit nejen zájmy politické většiny soustředěné v radě obce, ale též škálu názorů všech občanů obce. Vzhledem k tomu, že Zpravodaj má platný ceník inzerce, rada města se dopustila též neoprávněného použití prostředků z veřejných financí k propagaci politického subjektu, a to v celkové výši 18.400 Kč, čímž byl dále porušen požadavek hospodárnosti, účelnosti a efektivity obsažený v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, přičemž odpovědné osoby výše popsaným skutkem mohly naplnit též skutkovou podstatu trestného činu podle § 220 trestního zákona.

Navrhovatel pak v doplnění návrhu doručeném soudu dne 29. 10. 2014 sdělil, že na základě nových údajů zjištěných od městského úřadu zjistil, že kandidát (a hnutí STAN) požádali o zábor veřejného prostranství až 8 dní po oznámení záboru ze strany Volby pro město a v rozporu s povoleným zábohem umístili svůj další propagační poutač na další místo (jež bylo místem záboru strany Volba pro město) a současně tím přiblížili svoji propagaci blíže volební místnosti. Kandidát tedy použil více poutačů (a záborů) než měl povoleno a navíc zneužil informaci nikoliv veřejně známou a umístil neoprávněně instalované poutače na místa tak, aby oslabil účinky kampaně jiných stran, čímž je opět doloženo porušení principu volné soutěže politických stran a porušení zákona.

Odpůrce 1) v pozici příslušného volebního orgánu, který vyhláší výsledek voleb [§ 12 odst. 1 písm. f) volebního zákona; blíže viz usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 11. 2006, č. j. 57 Ca 148/2006-40], který se k návrhu vyjádřil prostřednictvím odboru kanceláře starosty, navrhl zamítnutí návrhu. Upozornil na to, že navrhovatel návrh koncipuje nikoliv jako podaný občanem ale jako kandidátem. Není tedy vůbec aktivně legitimován k jeho podání. Nedostál navíc své povinnosti tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto následně prokázat. Není prokázáno, že by určitou „volební vadou“ byl kandidát jakkoliv zvýhodněn, natož pak, aby bylo prokázáno, že k tomu došlo natolik, že to mohlo ovlivnit výsledek voleb. Návrh zůstává v rovině obecných tvrzení, která sama o sobě nemohou postačovat. V dané věci není relevantně tvrzena ani prokázána objektivní ani potenciální příčinná souvislost mezi obsahem Radničního listu a jeho rozšířením mezi občany a mezi zvolením kandidáta. Z toho, co je uvedeno, neplyne žádný logicky ani statisticky doložitelný závěr o tom, že by na výsledku voleb mohlo něco s velkou mírou pravděpodobnosti změnit, tedy že by kandidát nebyl vůbec zvolen. Odpůrce 1) v této souvislosti upozornil na to, že kandidát byl zvolen s absolutní převahou. V návaznosti na odkaz na judikaturu Ústavního soudu pak zdůraznil, že domněnka platnosti volebního rozhodnutí voličů nebyla zpochybněna.

Odpůrce 1) dále v rámci svého vyjádření uvádí, že Zpravodaj je nepolitickým občasníkem, z tohoto důvodu je striktně odmítána veškerá i placená politická inzerce. Ani

jednou za poslední čtyři roky nebyl ve Zpravodaji otisknut žádný inzerát volební strany nebo kandidátů. Veřejnoprávnost zpravodaje má být vázána především na informace vztahující se k městu jako takovému. Město, nad rámec povinností stanovených zákonem, umožnilo prezentaci volebním stranám nejen ve Zpravodaji, ale i na internetových stránkách města v sekci volby. Uvedené pravidlo se nevztahuje na texty zastupitelů a občanů nebo zástupců sdružení. Nelze se tedy ztotožnit s tím, že by návrhovatelem toliko tvrzeným odmítnutím placeného plakátu do Zpravodaje č. 229 došlo k porušení ústavních zásad ohledně poctivého a čestného vedení volební kampaně, narušení rovného přístupu sdělovacího prostředku k jednotlivým kandidujícím stranám či kandidátům nebo jakékoliv volební vadě a už vůbec se nelze ztotožnit s tím, že by se tohoto návrhovatelem toliko tvrzeného porušení dopustil nebo vůbec mohl dopustit kandidát. Zaměstnanecká práva ve vztahu k zaměstnancům města vykonává tajemník, nikoliv starosta. Pokud jde o Radniční list a jeho obsah, odpůrce 1) odkázal na v samotném návrhu citované vyjádření kandidáta. Dodal, že smyslem bylo informovat občany o aktivitách města, starosta je pak v čele rady města, která je výkonným orgánem. Objektivně je možné z předloženého textu Radničního listu zjistit, že v daném textu je jméno kandidáta s uvedením funkce starosty uvedeno nejmenším písmem v Radničním listu ze srpna 2014, tedy prázdninového měsíce. Z Radničního listu není pro běžného voliče objektivně vnímatelné, že by se mělo jednat o agitaci kandidáta či jakéhokoliv volebního subjektu pro následné volby. O investičních akcích nebo o podstatných změnách vyplývajících z nových obecně závazných vyhlášek nebo o volbách je také obvyklé informovat pravidelně v každém vydání Zpravodaje. Návrh zůstává pouze v rovině pouhých spekulací. Navíc návrhovaatel směšuje Zpravodaj a Radniční list. Sledovanost samotného Zpravodaje obsahujícího mimo jiné informace o různých akcích nemusí nutně vést ke stejné váze Radničního listu vycházejícího občas. Nutno konstatovat, že obdobné informování občanů statutárním zástupcem územního samosprávného celku je zcela běžné, docházelo a dochází k němu v celé řadě obcí. Odpůrce 1) dále uvedl, že bylo přijato doporučení rady města ohledně pravidel pro bezplatnou prezentaci všem volebním stranám k zajištění možnosti stran prezentovat se za předem jasných a přijatelných podmínek k zachování pluralitě a rovnosti. Dodal, že redakční rada v souladu s běžnou praxí i etickým kodexem syndikátu novinářů oslovuje u článku, který je daným charakterem diskusním příspěvkem, též druhou nebo dotčenou stranu, aby dosáhla vyváženosti; takto je to praktikováno uvedeném časopisu již od roku 2000. Ohledně umístování volebních materiálů i vedení kampaně byl podle odpůrce 1) dodržován zákon a bylo nutné splnit veškeré podmínky i ohledně záboru veřejného prostranství. Ke všem volebním subjektům bylo přistupováno shodně, byla zachována rovnost a pluralita tak, jak je deklarováno v citovaných Pravidlech pro bezplatnou prezentaci. Odpůrce 1) nezjistil nic, co by odůvodňovalo jakékoliv podezření, že toto nebylo dodržováno a nezaznamenal ani jiné volební delikty. Pojem bezprostřední blízkost skutečně není definován, lze však mnohé dovodit z dalšího ustanovení volebního zákona, tedy z § 35, kde je shodný pojem použit pro povinnost udržovat pořádek. Pokud tedy použil zákonodárce shodný pojem, pak jím měl na mysli shodnou vzdálenost jako v případě, kdy lze spravedlivě žádat na volebním orgánu, aby udržoval pořádek před volební místností. Ze seznamu výlepových ploch s uvedeným časem a politickým subjektem vyplývá, že v obdobné vzdálenosti jako hnutí STAN měly volební materiály umístěny i jiné volební subjekty. V neposlední řadě pak považuje odpůrce 1) za nutné konstatovat k tvrzením návrhovatele o osobní kampani kandidáta, že je mimo jiné relevantní i skutečnost, zda na jakémkoliv plakátu či volebním materiálu byl pouze kandidát či tam byly společně s ním i další osoby. Je-li argumentováno osobní kampaní, pak by mělo dokazování směřovat mimo jiné i k tomu, že na takovém plakátu či volebním materiálu by měl být toliko kandidát sám a že by to případně, pokud by tomu tak bylo, mohlo vést k tomu, že by kandidát byl zvolen, ačkoliv by bez případných relevantních volebních vad zvolen nebyl. Odpůrce 1) je dále přesvědčen, že došlo

k vylepení veškerých plakátů, jejichž výlep byl objedнан, neboť pro to byla učiněna veškerá opatření. Závěrem přisvědčil navrhovateli v tom, že se dne 9. 10. 2014 objevily ve městě letáky hanící kandidáty, odpůrce 1) však nechal tyto letáky hned v ranních hodinách odstranit, a to bez ohledu na to, koho hanily, neboť se jednalo o nepovolené a anonymní sdělení. Podobným nepovoleným výlepům nelze zcela zabránit, za relevantní je však nutno považovat skutečnost, že vždy byly na pokyn odpůrce 1) ihned odstraněny. Vzhledem k výše uvedenému odpůrce 1) navrhuje, aby návrh byl zamítnut a byly mu přiznány náklady řízení alespoň ve smyslu výkladu Ústavního soudu dané hotovými výlohami.

Kandidát [odpůrce 2)] se k návrhu vyjádřil tak, že tvrzení navrhovatele týkající se osobní kampaně kandidáta se nezakládají na pravdě. Zmiňovaný Radniční list vyšel v měsíci srpnu 2014, který je jako každý letní prázdninový měsíc typický tím, že obyvatelé (voliči) řeší zcela jiné záležitosti. Smyslem Radničního list bylo informovat občany o tom, co ve městě proběhlo za investiční akce, aby po prázdninách mohli výsledky těchto investičních akcí využít. Město má povinnost občany informovat, pamatuje na to mimo jiné i zákon o obcích. Obdobný Radniční list s obdobným obsahem vycházel i v minulosti. Kandidát k tomu dodal, že je zde uveden jako statutární zástupce města a je povinen se takto označovat. Pokud by Radniční list vyšel jako anonymní zpráva, taková informace by vyzněla neseriózně a matoucím dojmem. Radničnímu listu nelze objektivně přikládat schopnost natolik ovlivnit mínění voličů, jak navrhovatel uvádí v souvislosti s nezvolením některých radních z předchozího volebního období. V této souvislosti kandidát upozorňuje na minimální hlasový odstup mezi kandidáty na prvních 5 místech kandidátky STAN. Kandidát citl pravidlo nepřipustnosti zneužívání postavení starosty a regionálního tisku, nicméně je realitou, že starosta s ohledem na svoji funkci a specifické postavení bude vždy více vidět než ostatní kandidáti. Upozornil dále na právo na informace, jež je chráněným zájmem mimo jiné dle zákona o obcích, přičemž obdobné „radniční listy“ vycházely ve většině obcí. S ohledem na mediálně prezentované změny na českých radnicích oproti přechodným obdobím je patrné, že podobné letáky určené občanům za uplynulá období nemají na výsledky voleb tak zásadní vliv a nelze je považovat za osobní kampaň starostů. Do Zpravodaje přispívají různí autoři a nelze omezovat jejich přístup na základě toho, zda mají v úmyslu ucházet se o přízeň voličů (v minulosti zde byly publikovány i příspěvky jiných kandidátů, mimo jiné navrhovatele). Kandidát dále uvedl, že argumentace navrhovatele nálezem Ústavního soudu č. 140/2005 Sb. není přílehavá, neboť v dané věci měly být prezentovány nepravdivé informace o jiném kandidátovi. K něčemu takovému však v dotčených volbách nedošlo, navrhovatel to ani netvrdí. Kandidát dále popírá, že by porušil § 30 odst. 1 a odst. 3 volebního zákona. Pravidla pro bezplatnou inzerci volebních stran byla dodržena. Zpravodaj je nepolitickým občasníkem, tato skutečnost je známa a plyne i z jeho označení. Proto v něm nelze otisknout politický inzerát, a to ani placený. K prezentaci politických subjektů sloužil Zpravodaj č. 230. Kandidát současně upozornil na to, že navrhovatel vůbec neupozorňuje, jak se kandidát jednání spojených se Zpravodajem měl dopustit a jak by jeho podobu vůbec mohl ovlivnit. K umístění volebních materiálů a vedení volební kampaně kandidát uvedl, že hnutí STAN mělo tzv. stojky pouze na nám. F. X. Svobody a Skaleckém náměstí. Na těchto místech prováděly kampaň všechny kandidující subjekty a s ohledem na jejich počet a velikost města zákonitě docházelo ke kontaktní kampani vícero subjektů najednou. V termínech, o nichž navrhovatel hovoří (4. 10. a 8. 10. 2014), mělo hnutí STAN zábořky těchto ploch v souladu se zákonem. Navrhovatel navíc podle kandidáta pomíjí důležitou skutečnost, že na žádném letáku či volebním materiálu STAN nebyl kandidát sám, ale vždy tam bylo více kandidátů. O tom, že volební subjekty měly rovný přístup a byla zachována pluralita a rovnosti šancí svědčí mimo jiné i to, že Volba pro město měla termíny své kampaně uveřejněné na webových stránkách. Volba pro město prováděla kampaň na mnoha dalších místech, kde hnutí STAN nemělo žádné volební materiály. K navrhovatelem zmiňovaným termínům pak dodal, na jakých místech a

v jakém čase byl ve dnech 4. 10. a 8. 10. 2014 prováděn roznos letáků Hnutí STAN s tím, že podobným způsobem kampaň organizovaly i o další volební subjekty. Pokud jde o navrhovatele zmiňovaný konkrétní plakát, ten byl umístěn ve vzdálenosti minimálně 60 metrů od volební místnosti v Penzionu pro seniory a tuto vzdálenost nelze v kontextu volebního zákona považovat za bezprostřední blízkost. V daném volebním obvodu navíc dosáhl druhého nejhoršího výsledku v rámci předmětných voleb a ve stejné vzdálenosti od jiných volebních místností byly plakáty jiných volebních subjektů, stranu, za níž kandidoval navrhovatel, nevyjímaje. Navrhovatelem zmiňované nevyklepení plakátu považuje kandidát za nepravděpodobné, neboť město zajistilo veškerý objednaný výlep. V rámci vyjádření kandidáta jsou pak uvedeny i další argumenty, které jsou však obdobné těm již vzneseným odpůrcem 1), proto je již soud opakovaně nereprodukoval. Kandidát v návaznosti na výše uvedené navrhl zamítnutí návrhu s tím, aby mu byly přiznány náklady alespoň ve smyslu výkladu Ústavního soudu dané hotovými výlohami ve výši 300 Kč za každý úkon.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 s. ř. s. „za podmínek stanovených zvláštními zákony může se občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta“. Pro volby do zastupitelstev obcí je tímto zvláštním zákonem volební zákon, který ve svém ustanovení § 60 odst. 1 uvádí, že „podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, (dále jen "navrhovatel"). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisi“.

Poté, co soud ověřil, že návrh byl doručen včas v rámci zákonem stanovené desetidenní lhůty po vyhlášení výsledků voleb ve Sbírce zákonů pro podávání volebních stížností, zabýval se s ohledem na námitky odpůrců otázkou, zda navrhovatel byl oprávněn podat projednávaný návrh. Odpůrci totiž shodně upozorňují na to, že návrh je koncipován jako podaný kandidátem za politickou stranu ve volbách do zastupitelstev obcí, přičemž navrhovatel v tomto postavení není vůbec k podání takového návrhu legitimován. V této souvislosti je skutečně třeba dát odpůrcům za pravdu v tom, že aktivně legitimován k podání návrhu na neplatnost voleb (hlasování či volby kandidáta) není kandidát v daných volbách, jak se navrhovatel v návrhu označuje. Oprávněný k podání návrhu je toliko občan (osoba zapsaná do seznamu voličů v příslušném volebním okrsku) nebo volební strana, jejíž kandidátní listina byla pro dané volby registrována. Jak nicméně krajský soud ověřil, navrhovatel je pod pořadovým číslem zapsán Městským úřadem Mníšek pod Brdy do stálého seznamu voličů, a je tedy subjektem aktivně legitimovaným k podání návrhu týkajícího se voleb do zastupitelstva města Mníšek pod Brdy ve smyslu citovaných ustanovení § 90 odst. 1 s. ř. s. a § 60 odst. 1 volebního zákona. Postup soudu, který by vyšel toliko z označení navrhovatele uvedeného v záhlaví návrhu (a projednávaný návrh proto odmítl jako podaný osobou zjevně neoprávněnou), by podle názoru Krajského soudu v Praze představoval nepřijatelný formalismus a odepření práva na soudní ochranu. Proto soud návrh posoudil jako podaný osobou k tomu legitimovanou a přistoupil k jeho věcnému projednání.

Přestože projednávaný návrh co do svého formálního označení i obsahu představuje návrh na rozhodnutí soudu o neplatnosti volby kandidáta, svým obsahem se týká též neplatnosti voleb jako celku. Jak již zdejší soud vyslovil (srov. závěry usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2012, č. j. 50 A 22/2012-44, č. 2818/2013 Sb. NSS), návrhem na neplatnost voleb je návrh poukazující na takovou nezákonnost, jejíž odstranění by vyžadovalo

opakování volebního procesu jako celku včetně volební kampaně, popř. dalších činností předcházejících hlasování, aby volič měl možnost si učinit nový názor a svobodně zformulovat svou vůli. Návrhem na neplatnost hlasování je návrh poukazující na nezákonnost, kterou by bylo možné odstranit pouze opakovaným hlasováním, tj. opakovaným projevem vůle voličů ve volebních místnostech. Návrhem na neplatnost volby kandidáta je pak třeba rozumět volební stížnost založenou na tvrzení, které by v případě své pravdivosti vyžadovalo pouze zásah soudu spočívající v novém sečtení odevzdaných hlasů a (v souladu s odevzdanými hlasy) správném stanovení kandidátů, kteří získali na základě hlasů voličů mandát. S ohledem na reprodukováný obsah návrhu tedy byl soud nucen na projednávaný návrh nahlížet též jako na návrh na neplatnost voleb. Jinak řečeno, pokud by shledal argumentaci navrhovatele důvodnou a návrhu vyhověl, bylo by na místě rozhodnout o neplatnosti voleb jako celku a nebylo by možné pro povahu namítaných vad volebního procesu rozhodnout pouze o neplatnosti volby uvedeného kandidáta.

Podle ustanovení § 60 volebního zákona, *„návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb“* (odst. 3), resp. *„návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta“* (odst. 4).

K posouzení projednávaného návrhu přistoupil zdejší soud veden závěry plynoucími z nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, č. 140/2005 Sb., na nějž ostatně účastníci shodně odkazují, a který se týká samotného smyslu a podstaty volebního soudnictví v rámci právního systému ČR. V citovaném nálezu Ústavní soud především zdůraznil ústavní zásadu, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. *„Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá. Naše volební soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení (tzv. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality. Řízení je tedy založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny (čl. 6 Ústavy) ...“*.

Pokud pak jde o případné vyhovění návrhu na neplatnost voleb (hlasování či volby kandidáta), je nutno připomenout též ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz například usnesení ze dne 2. 7. 2004, čj. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS), která v obecné rovině definuje tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti: (1.) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících; (2.) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a (3.) zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatmění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění.

Soud dále považuje za podstatné předeslat, že z příslušné volební dokumentace zjistil (Zápis o výsledku voleb do zastupitelstva města Mníšek pod Brdy konaných ve dnech 10. 10. – 11. 10. 2004), že volební strana STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ obdržela 29,72 % z celkového počtu 27.711 odevzdaných platných hlasů. Ostatní volební strany získaly počet hlasů pohybující se ve škále 4,80 % - 13,51 % z celkového počtu odevzdaných platných hlasů. Kandidát, jehož volba je projednáváným návrhem zpochybňována, obdržel v daných volbách nejvíce hlasů (687). Další kandidáti, kteří byli zvoleni členy zastupitelstva na téže kandidátní listině jako uvedený kandidát (volební strana STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ) obdrželi od 596 po 631 hlasů. Náhradníci za tuto volební stranu (kandidáti, kteří nebyli zvoleni členy zastupitelstva) pak obdrželi počet hlasů v rozmezí 441 - 514.

Veškeré námitky vznesené navrhovatelem se v projednávané věci vztahují k průběhu volební kampaně. Právní úpravu týkající se volební kampaně pro volby do zastupitelstev obcí obsahuje volební zákon ve svém ustanovení § 30, podle něhož *„pro volební kampaň starosta může vyhradit plochu pro vylepení volebních plakátů, a to nejméně 10 dnů přede dnem voleb. Možnost jejího využívání musí odpovídat zásadě rovnosti kandidujících volebních stran“* (odst. 1). *„V době počínající třetím dnem přede dnem voleb a končící ukončením hlasování nesmějí být žádným způsobem zveřejňovány výsledky předvolebních a volebních průzkumů“* (odst. 2). *„Ve dny voleb je zakázána volební agitace a propagace pro volební strany i nezávislé kandidáty v objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí“* (odst. 3).

Z příloh předložených účastníky soud ověřil (ostatně není to mezi účastníky ani sporné), že do „Zpravodaje městečka pod Skalkou“ č. 229 ze srpna 2014 (tento Zpravodaj dle tiráže vydává město Mníšek pod Brdy jako „nepolitický občasník“) byla samostatně vložena příloha označená jako „Radniční list městečka pod Skalkou“, a to v rozsahu čtyř stran (jeden dvoulist). V rámci tohoto Radničního listu je uvedena stručná informace starosty města (označen jménem a funkcí) o tom, kolik peněz od roku 2010 město proinvestovalo a jsou zde vyjmenovány „největší akce“. Dále Radniční list obsahuje rubriku „Co se udělalo...“, kde je k jednotlivým oblastem („školy a školky“, „veřejná místa“, „silnice a chodníky“ a „kanalizace a vodovody“) uvedeno vždy několik konkrétních projektů doplněných stručným popisem a fotografií. Z textu Zpravodaje č. 229 ani z Radničního listu neplyne, že by se zde nacházel jakýkoliv text výslovně propagující některou z volebních stran, jejichž kandidátní listiny byly registrovány pro volby do zastupitelstva města Mníšek pod Brdy. Jak dále mimo jiné plyne z usnesení č. 6-086/2014, které dne 16. 7. 2014 přijala rada města Mníšek pod Brdy, *„každá zaregistrovaná volební strana bude mít umožněno prezentovat své promo ve zpravodaji města č. 230, který vyjde na přelomu září a října 2014, a to formou neplacené inzerce“*. Jak soud dále ověřil, v rámci Zpravodaje č. 230 ze září 2014 je pak samostatně vymezena část označená jako „volby 2014“, kde jsou „inzeráty“ jednotlivých volebních stran uveřejněny (str. 11-15 tohoto čísla Zpravodaje).

Ve vztahu k argumentaci navrhovatele Krajský soud v Praze předně uvádí, že v samotném faktu spočívajícím v tom, že pro zmiňovaný Zpravodaj jakožto „nepolitický občasník“ není vyjma „předvolebního speciálu“ (č. 230) k publikaci přijímána inzerce politických subjektů, nelze spatřovat narušení principu rovnosti volebních stran v rámci volební kampaně (ve smyslu § 30 odst. 1 volebního zákona), resp. volné soutěže politických stran (čl. 5 Ústavy). Pokud tedy nebyla navrhovateli jeho politická inzerce k uveřejnění do Zpravodaje č. 229 přijata, nelze v tom spatřovat za daných okolností (nebyla zde uveřejněna politická inzerce žádné volební strany) porušení citovaného ustanovení § 30 volebního zákona, a to bez ohledu na to, že citovaná Pravidla pro bezplatnou inzerci se skutečně vztahovala až na Zpravodaj č. 229. Ostatně ani sám navrhovatel netvrdí, že by Zpravodaj (vyjma č. 230) byl k přímé (výslovné) politické inzerci některou z volebních stran využíván.

Vzhledem k tomu, že Zpravodaj představuje periodikum vydávané územním samosprávným celkem, nelze v obecné rovině bez dalšího nic namítat ani proti tomu, pokud starosta příslušné obce je členem redakční rady takového periodika. Úvahy o tom, zda by se starosta (kandidát) z této své pozice mohl zasadit o to, aby v rámci Zpravodaje byly uveřejněny pouze informace „ve prospěch“ jeho osoby (či „jeho“ volební strany) a nikoliv „v neprospěch“, jsou čistě spekulativní. Soud naopak považuje za žádoucí, pokud územní samosprávné celky v dostatečném předstihu před volbami jasně stanoví kritéria (jak se také stalo v projednávané věci), na jejichž základě bude v rámci „obecního zpravodaje“ politická inzerce umožněna, přičemž při využití všech komunikačních prostředků v držení obce musí být respektován právě princip rovnosti kandidujících subjektů. Pokud jde o přímou a výslovnou propagaci kandidujících subjektů (volebních stran), je třeba zopakovat, že s ohledem na citované usnesení rady města a možnost volebních stran uveřejnit ve Zpravodaji č. 230 svoji propagaci před volbami, nemá soud pochybnosti o tom, že v případě Mníšku pod Brdy ve volbách do zastupitelstva konaných ve dnech 10. 11. října 2014 byl v rámci předmětného Zpravodaje tento princip dodržen.

Výše uvedené závěry však nelze reprodukovat tak, že by soud v rámci hodnocení průběhu a zákonnosti volební kampaně mohl přihlídnout pouze k takové její podobě, která spočívá v přímé (neskrývané) propagaci výslovně uváděné volební strany či jejího kandidáta. Jistě si lze představit situaci, kdy především starosta či místostarosta (zvláště v případě menších obcí) mohou zneužít dané funkce k tomu, aby nepřímo (bez zjevně vedené přímé kampaně pro „svoji“ volební stranu) z titulu svého postavení ovlivňovali voliče. Jak ostatně v tomto ohledu uvádí Ústavní soud ve shora již citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 73/04 *„Není sporu o tom, že tiskoviny, vydávané jako obecní zpravodaje, tím, že jsou v rukou veřejné moci, musí zachovávat korektnost a neutralitu. V pozici starosty musí kandidát dodržovat určitá pravidla, neboť v tomto postavení je úředníkem, a tudíž nemá obecně svobodu projevu jako obyčejní občané. Stručně řečeno, nemůže své pozice starosty využít pro svoji volební kampaň, ani pro volební kampaň někoho jiného... Jinou otázkou je pak vystupování starostů a jiných funkcionářů obecní samosprávy v takových prostředcích... . Zde již nejde o otázku rovnosti šancí politických stran, za které byli zvoleni, nýbrž o otázku jejich vystupování jako veřejných činitelů, zastupujících zájmy obce a jejich obyvatel, jak to vyplývá ze znění jejich slibu, kterým se zavazují na svou čest a svědomí, že svoji funkci budou vykonávat svědomitě, v zájmu obce (města) a jejich (jeho) občanů, a řídit se Ústavou a zákony České republiky (srov. § 69 odst. 2 obecního zřízení). V takovém případě nelze tvrdit, že mohou vystupovat z titulu své funkce ve volební kampani ve prospěch určité strany a dovolávat se jako veřejní činitelé a úřední osoby (a nikoli jako fyzické osoby) svobody projevu podle čl. 17 Listiny. To však neznamena, že jako straničtí funkcionáři nebo jako fyzické osoby nemohou ve volební kampani vystupovat nebo dokonce kandidovat, stejně tak jim ale nic nezakazuje, aby při tomto vystupování uváděli svou funkci. To, že starosta vystupuje v politickém nebo jiném sporu jako politik (nikoli jako úřední osoba), neznamena, že nebude moci uvést skutečnost, která je občanům obce obvykle notoricky známá. Absurdní by bylo upřít starostům a jiným veřejným činitelům a úředním osobám angažovat se ve volební kampani. I to by bylo porušením rovnosti šancí těchto funkcionářů jako kandidátů a jejich stran a narušením ústavního principu svobodné soutěže, která logicky vyžaduje možnost účasti soupeřících stran. Za odlišující kritérium proto lze považovat jen to, že starosta může jako úřední osoba a činitel obce z titulu své funkce používat prostředky, které jiný občan použít nemůže (rozpočtové prostředky, telefon, počítač, služební automobil, úřední deska obecního úřadu, projevy spjaté s jeho úřadem, tiskopisy s úřední hlavičkou obce nebo obecního úřadu, dodávající jeho vystupování punc oficiality atd., což může ovlivnit zejména starší voliče). Použití takových prostředků je ve volební kampani nepřípustné“.*

Z výše citovaných závěrů tedy zdejší soud dovozuje, že jistě nelze upírat starostovi obce (místostarostům či členům rady) možnost, aby i v rámci „obecních zpravodajů“ informovali veřejnost či případně vyjadřovali své názory k některým otázkám veřejného zájmu, výše uvedené se naopak předpokládá a je žádoucí. Zvláště ale, pokud jde o období před volbami, a uvedení opětovně kandidují do příslušného zastupitelstva, neměli by tohoto svého postavení zneužívat v rámci nepřímé kampaně a propagovat svoji osobu či volební stranu. V projednávané věci je zjevné, že v mimořádném vydání Radničního listu, jakožto nepravidelné přílohy Zpravodaje, starosta města (kandidát) shrnuje úspěšné investiční akce, které se v daném volebním období podařilo realizovat. Takové sdělení má zcela nepochybně ze své podstaty nejen povahu informativní (informace občanů obce), ale zcela nepochybně i povahu určité propagace (byť nepřímé) či připomenutí toho, že dosavadní vedení města se o uvedené projekty zasloužilo. Hranice rozlišení mezi informováním občanů a nepřípustnou propagací jistě nebude vždy zcela zřetelná a často se bude odvíjet od subjektivního hodnocení konkrétního čtenáře „obecního zpravodaje“. Ani v projednávané věci se podle názoru zdejšího soudu dle obsahu Radničního listu nejednalo o zcela zjevnou propagaci určitého kandidáta či volební strany a jeho vnímání se může velmi lišit z hlediska jednotlivých čtenářů. Tím spíše by ovšem soud v rámci řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti voleb (hlasování či volby kandidáta) měl v souladu s výše citovanými závěry Ústavního soudu respektovat, že jakákoliv volební kampaň, a to jak přímá tak i nepřímá, především podléhá kritickému hodnocení ze strany voličů. Není ostatně neobvyklé ani to, že se „sebechvála“ ze strany vedení města může na výsledcích příslušné volební strany projevit spíše kontraproduktivně. Zdejší soud k výše uvedenému považuje za nutné doplnit, že z judikatury Nejvyššího správního soudu ke způsobu vedení volební kampaně dále mimo jiné vyplývá i to, že hodnocení průběhu volební kampaně nelze ztotožňovat s dobrými mravy, tak jak jsou chápány občanským zákoníkem, ani je nelze posuzovat z hlediska soukromého práva a obecné morálky, přičemž nedostatek etiky ve volební kampani ještě nemusí bez dalšího činit určité jednání protizákonným (usnesení ze dne 29. 6. 2006, čj. Vol 45/2006-17, č. 963/2006 Sb. NSS). V projednávané věci pak soud nemohl přehlédnout ani to, že Radniční list, resp. Zpravodaj č. 229, na které navrhovatel upozorňuje, byly vydány již v srpnu 2014, přičemž volby se konaly až 10. a 11. října téhož roku. Judikatura ve volebních věcech přitom setrvala rozlišuje tzv. „horkou fázi“ volební kampaně, jde přitom o takovou její část, kdy lze rozhodování voličů ovlivnit nejvíce. V tomto ohledu lze proto souhlasit s kandidátem, jehož volba je zpochybňována, že zmiňovaný Radniční list byl vydán v takovém předstihu před volbami, že jeho vliv na voliče nemohl být natolik intenzivní, jako kdyby jej voliči obdrželi kupříkladu až v týden před konáním voleb. S ohledem na výše uvedené se proto soud nemohl ztotožnit s návrhem v tom smyslu, že by obsah a forma Zpravodaje (č. 229 a 230) či Radničního listu představovala zneužití k propagaci osoby kandidáta či volební strany, za níž kandidoval, takovým způsobem a v takové intenzitě, že došlo k porušení volebního zákona. Pokud pak jde o navrhovatelem zmiňovanou reakci místostarosty obce na glosu navrhovatele v rámci Zpravodaje č. 230 (str. 25), zde podle názoru soudu ze své podstaty nemohlo k porušení ustanovení volebního zákona vedení volební kampaně dojít, neboť z textu navrhovatele ani reakce místostarosty nelze dovozovat, že by se jednalo (byť o nepřímé) vedené volební kampaně ze strany některého z uvedených aktérů.

Navrhovatel svůj návrh opřel dále o to, že kandidát a volební strana, za kterou kandidoval, umístili jeden ze svých poutačů v rozporu s povoleným záborem veřejného prostranství (na náměstí F. X. Svobody před prodejnou Albert). K umístění tohoto poutače nemá navrhovatel fotodokumentaci, ale jeho umístění je podle něj doložitelné množstvím svědků. Fotodokumentací naopak navrhovatel dokládá, že poutač volební strany, za níž byl kandidát zvolen, se nacházel v bezprostřední blízkosti jedné z volebních místností, dále že dne 9. 10. 2014 se v ranních hodinách objevil na hlavní autobusové zastávce na náměstí F. X.

Svobody anonymní leták hanící téměř všechny aktéry voleb vyjma kandidáta [odpůrce 2)] a naopak objednaný výlep jednoho z plakátů volební strany navrhovatele nebyl proveden.

K těmto navrhovatelem vzneseným námitkám je soud nucen opětovně zdůraznit, že i v případě, že by po komplikovaném dokazování shledal oprávněnost těchto námitek navrhovatele, tedy dospěl by k závěru o porušení některých ustanovení volebního zákona (či zákonů souvisejících), a shledal by i vztah mezi takovou nezákonností a zvolením kandidáta, muselo by se jednat o tak intenzivní pochybení, která ve svých důsledcích přinejmenším výrazně zpochybnila volbu předmětného kandidáta (či platnost voleb jako takových). Jednotlivá dílčí pochybení zmiňovaná navrhovatelem (a to ani ve svém úhrnu) s ohledem na výše reprodukované výsledky voleb do zastupitelstva města Mníšek pod Brdy nemohla dosáhnout takové intenzity, že by bylo možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání (bylo-li by vůbec soudem shledáno) nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zdejší soud je toho názoru, že s ohledem na rozsah volební kampaně vedené v Mníšku pod Brdy, který je zjevný z příloh doložených účastníků i z jejich tvrzení (zábory veřejných prostranství, výlep plakátů, rozdávání letáků), si lze jen stěží představit, že by umístění jednoho poutače volební strany mimo povolený zábor a jednoho v bezprostřední blízkosti volební místnosti, společně s nevylepením jednoho plakátu propagujícího volební stranu navrhovatele, resp. výlepem anonymu na autobusové zástavce (byť hlavní), mohlo výrazně zpochybnit výsledky daných voleb. Pokud jde o navrhovatelem tvrzené zneužití informace o místě konání kontaktní kampaně Volby pro město ze strany starosty (kandidáta), je nutno poznamenat, že takové zneužití ze strany městského úřadu (resp. starosty - kandidáta), který by využilo volební strategie politického konkurenta, by jistě představovalo závažnou volební vadu. V projednávané věci však navrhovatel toto své tvrzení jakkoliv blíže nedokládá ani neupřesňuje, a proto soudu nezbyvá, než toto tvrzení označit za nijak neprokázané spekulativní úvahy navrhovatele, které není možno při rozhodnutí ve věci samé zohlednit. Ostatně v případě města velikosti Mníšku pod Brdy je logické, že na exponovaných místech může za určitých okolností docházet k souběžné konkurenci volebních kampaní různých volebních stran. Ani v tomto ohledu tedy soud nemohl návrhu vyhovět.

Jak lze tedy dovodit z výše uvedeného, soud se neztotožnil s navrhovatelem a neshledal důvody pro rozhodnutí o neplatnosti voleb (volby označeného kandidáta), a návrh tedy zamítl.

Druhým z výroků pak soud rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, v souladu s tím, jak to stanoví zákon v ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.
Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

V Praze dne 10. listopadu 2014

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková